

РЕШЕНИЕ

№ 11612

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11364** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на от В. Е. М. против решение № 4425/08.10.2024г. по НАХД № 6102/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 100 състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-011781/16.06.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП. В открито съдебно заседание на 27.02.2026 г. процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и прави възражение за изтекла абсолютна давност в полза на жалбоподателя. Претендира разноски. Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба. В откритото съдебно заседание не се представлява. Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е основателна и същата следва да бъде уважена.

По делото е постъпила и частна жалба от В. Е. М. против определение № 4318/21.10.2025г. по НАХД № 6102/2023г. на СРС. С обжалваното определение е оставена без уважение молбата на жалбоподателя за допълване на горепосоченото решение в частта за разноските.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс (НК). На основание чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, а именно - четири години и половина. Изключва се административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. В случая, с оглед сочената дата на извършване на нарушението - 16.05.2021 г., посоченият срок е изтекъл на 16.11.2025г. Поради това, безпредметно е обсъждането на съответствието на НП с материалноправните разпоредби и коректността на описаната фактическа обстановка.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за разноски. Установява се такива да са направени в общ размер на 2200 лв. – възнаграждения за адвокат, платени съгласно отбелязването в представените договори за правна защита и съдействие съответно от 05.04.2023 г. и 29.10.2024г. Равностойността на сумата възлиза на 1124,84 евро. Възстановяването е дължимо от ответника Столична дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Тъй като съгласно чл.176а, ал.4 АПК при подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено, предвид изхода на спора, частната жалба против определение № 4318/21.10.2025г. следва да бъде оставена без разглеждане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4425/08.10.2024г. по НАХД № 6102/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-011781/16.06.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба, подадена от В. Е. М., ЕГН - [ЕГН], против определение № 4318/21.10.2025г. по НАХД № 6102/2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Е. М., ЕГН - [ЕГН], сумата 1124,84 евро (хиляда сто двадесет и четири евро и осемдесет и четири цента) – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.